

Letna naročnina . . . Dinara 50—
 Godišnja pretplata }
 En komad Dinara 5—
 Jedan komad . . . }

Najmanj 12 izvodov
 Najmanje 12 izvoda

IZDAJATELJ: } MEDJUNARODNO BANKARSKO DRUŠTVO
 IZDAVAČ: } S O. J., MARIBOR, ALEKSANDROVA C. 11

Poštni hranilni račun, Ljubljana
 šte. 14.880

Stev. 25

V avgustu 1930

Leto I

Darilo ob priliki zaroke.

Neki mladi in marljivi uradnik je bil zaročen s neko čedno deklico malomeščanske hiše. Poroka bi se bila morala kmalu izvršiti. Nekega dne je prinesel mladi mož svoji zaročenki v dar srečko ter dejal na pol šaljivo: »Prinesem Ti glavni dobitek v dar. «Slučaj pa si je to šalo prisvojil in določil, da je predmetna srečka nekaj časa pozneje bila izžrebana z glavnim dobitkom 100.000.— predvojnih kron. Zaročenec je bil ves srečen nad srečo svoje neveste, le-ta pa radi dobljenega premoženja. Malomeščanska hči je postala na mah sijajna in od vseh strani zaželjena partija, na svojo žalost pa je moral mladi mož konstatirati, da je postala njegova nevesta od dne do dne bolj hladna in da je dan poroke z vsemi mogočnimi izgovori odlašala vedno naprej. Končno mu je nekega dne izjavila, da razdere zaroko. Dobila je imenitnega snubca, katerega je raje vzela kot ubogega uradnika. Slednji je z grenkim občutkom zahteval znesek od 100.000.— predvojnih kron, katerega je smatral kot lasten poročni dar, nazaj. Da bi to željo izpolnila, se mladi dami niti sanjalo ni. Užaljeni zaročenec je nato vložil tožbo proti nevesti na povračilo poročnega darila, a so vse tri inštanice izrekle eno in isto sodbo ter da je tožba zaročenca kot neutemeljena zavrnjena. Samo eno se mu je prisodilo, da je zaročenka namreč dolžna, vrniti mu kupnino srečke, torej prav malenkosten znesek. Sodišče utemeljuje svojo razsodbo s tem, da ni toženec toženki nič več daroval, kot samo izgled na dobitok in mu toženka vsled tega prav nič več ne dolguje.

Dar prilikom zaruka.

Neki mladi i marljivi činovnik je bio zaručen s jednom ljepom djevojčicom neke malogradske kućice. Svadba bi trebala doskoro uslijediti. Jednoga dana donesao je mladi čovjek svojoj zaručnici za dar srečku te reče napola šaljivo: »Donašam Ti za dar glavni dobitak.« Slučaj pak si je tu šalu prisvojio i odredio, da je predmetna srečka neko vrijeme kasnije bila izvučena sa glavnim zgoditkom od 100.000.— predratnih kruna. Zaručnik je bio sav sretan sa srečom svoje zaručnice, a ona napose radi toga velikoga dobitka. Malogradska kći je postala za tren sjajna i sa sviju strana zaželjena partija, a nažalost je mladi muž morao konstatirati, da je njegova zaručnica postala prema njemu svaki dan bolje hladna i da je dan vjenčanja uvijek odgadjala sa svim mogućnim izgovorima. Konačno mu je jednoga dana rekla, da razriješuje zaruke. Dobila je bolje imućnoga prosca, kojega bi radje uzela kao ubogoga činovnika. Zaručnik je sada zahtjevao iznos od 100.000.— predratnih kruna natrag, kojega je naime smatrao kao vlastiti vjenčani dar. Da bi tu njegovo želju ispunila mlada dama, joj nije ni u snu palo na pamet. Povrijedjeni zaručnik je podnesao tužbu protiv svojoj zaručnici za povraćenje vjenčanog dara, ali su sve tri instance izrekle jednu te istu sudbu, te se je tužba zaručnika kao ne opravdana riješila. Samo mu se je odredilo da imade pravo na svotu, koju je za srečku platio, te mu je zaručnica dužnu svotu isplatila, a što je zaista malenkost. Sud je utemeljio svoju raspravu stim, da je tužitelj optuženog darovao samo izgled na dobitak, te mu na temelju toga optužena ništa ne duguje.

Caruso in vestni gasilci.

Caruso, slavni tenorist, je bil strašno domišljav človek in je znano, da ni nastopal v celi kopici mest in dežel, n. pr. v svojem rodnom mestu Napolju in na Španskem kot svetovno priznan pevec samo zato, ker mu tam v zaletku njegove karijere niso izkazali dovolj časti. V Berlinu je rešilo položaj v zadnjem trenutku le brezpogojno priznanje njegove božanstvenosti. V bivši tamošnji dvorni operi je nastopil kot gost in pri prvi predstavi (šlo je za »Carmen«) si je v hipu, ko ni bil na odru zaposlen, za kulisami prižgal cigareto. Prihitelj je eden izmed gasilcev, ki so imeli ta večer službo v operi, in je pevca opozoril, da je kajenje na tem kraju strogo prepovedano. Caruso je cigareto zmečkal in menil: »Dobro, tedaj se odstranim iz gledališča še ta hip. Vestni gasilec je odhitel k svojemu predstojniku in ta je pribrzel prav tako hitro h Carusu, kateremu je po kratkem razgovoru izjemoma dovolil kajenje v gledališču. A je pristavil: »Vsekakor pa se morate podrediti pogoju, da bo stal v vaši bližini z vedrom vode neprestano eden izmed mojih mož.« In dejansko je stal ves čas Carusovega gostovanja v Berlinu poleg pevca za odrom gasilec s polnim vedrom vode pri nogah...

Psi požrli cerkev.

Berlinski list »Hundenwelt« poroča zanimivo dogodbico o cerkvi, ki so jo požrli psi. Cerkev, ki jo je zadela tako čudna usoda, je bila kajpa popolnoma svojevrstno poslopje. Bila je ena izmed najsevernejših cerkev naše zemlje ter je stala v negostoljubnih puščah ob Hudsonovem zalivu v severni Kanadi. Zgradili so jo Eskimi in pozvali škofa iz Winnipega, da jim pride blagoslovit božji hram. Škof se je rad odzval vabilu in njegovo potovanje je trajalo kakih šest mesecev, preden je prispel na mesto. Potoval je večinoma v lahkih indijanskih čolnih. Ko pa je prispel v župnijo, je videl, da je bila njegova pot popolnoma zaman. Cerkve ni bilo več in tudi domačini niso mogli najti drugega kakor nekaj ostankov. »Psi so jo snedli,« so Eskimi žalostno javili svojemu vladiki. Na vprašanje, kako se je to moglo zgoditi, so domačini povedali, da se po okolici klati čreda podivjanih psov, ki so v dneh zimskega glada izkopali cerkev izpod snega ter jo požrli. Škof se je še bolj čudil in je razumel stvar šele tedaj, ko so mu povedali, da so bile cerkvene stene zgrajene iz mroževih reber, kot streha pa so bile nad njimi razpete mroževe kože. Cerkvica je imela prostora za kakih osemdeset ljudi.

Caruso i savjesni vatrogasci.

Caruso, slavni tenorista, je bio silno domišljav čovjek i poznato je, da nije nastupio u cijeloj vrsti gradova i zemalja n. pr. u svojem rodnom mjestu Napulju i u Španiji kao svjetski priznan pjevač samo zato, jer mu tamo u početku njegove karijere nisu iskazali dovoljno počasti. U Berlinu je riješilo položaj u zadnjem trenutku mnogobrojno priznanje njegove božanstvenosti. U bivšoj tamošnjoj operi je nastupio kao gost i kod prve predstave (davao se je »Carmen«), si je u času kada nije bio zaposlen na bini, za kulisama pripalio cigaretu. Odmah je dotrčao jedan od vatrogasaca, koji su imali taj dan službu u operi, i je upozorio pjevača, da je pušenje u tom kraju strogo zabranjeno. Caruso je cigaretu ugasio i primjetio: »Dobro onda se odstranim iz kazališta još ovaj čas.« Savjesni vatrogasac je potrčao k svojemu predstojniku i taj je upravo tako opet potrčao k Carusu, kojemu je za kratko vrijeme izuzetno dozvolio pušenje u kazalištu. Primjetio je pak: »Svakako morate prihvatiti predlog da bude stajao u Vašoj blizini sa kantom vode neprestano jedan izmedju mojih ljudi.« I zaista je stajao čitavo vrijeme Carusovoga gostovanja u Berlinu polag pjevača za kulisama vatrogasac sa punom kantom vode kod noga.

Psi požderali crkvu.

Berlinski list »Hundenwelt« javlja zanimljivi događaj o crkvi, koju su poždrli psi. Crkva, koju je zadesila tako čudna sudbina, je bila potpuno svojevrstno sagrađena. Bila je jedna od najsavršenijih crkava naše zemlje, te je stajala u negostoljubivoj pustinji kod Hudsonovog zaliva u sjevernoj Kanadi. Sagrađili su ju Eskimi i pozvali biskupa iz Winnipega, da im dodje blagosloviti božji hram. Biskup se je rado odazvao pozivu i njegovo je putovanje trajalo oko šest mjeseci, prije nego je prispio na mjesto. Putovao je večinom u laganim indijskim čamcima. Kada je prispio u župu, je vidio da je njegov put bio potpuno uzaludan. Crkve više nije bilo, a isto domačini nisu mogli naći drugo osim nešto ostataka. »Psi su ju pojeli« su Eskimi žalostno javili svojemu vladiki. Na upit, kako se je to moglo dogoditi, su domačini izjavili, da se po okolici klati stado podivjanih pasa, koji su u danima zimske gladi iskopali crkvu ispod snijega i ju poždrli. Biskup se je još više čudio i razumio stvar tek onda, kada su mu rekli, da su bile crkvene stijene sagrađene od rebara neke životinje, a streha je bila od kože istih životinja. Crkvica je imala prostora za osamdeset ljudi.

Ne pozabite na dospeli obrok za mesec avgust!

Ne zaboravite na dospjeli obrok za mjesec august!

Od plačilnega natararja do opernega pevca.

Novi junaški tenor pariške Komične opere, Jean Anzani, ima za seboj dokaj zanimivo življenje. Ni še dolgo tega, ko je stregel v neki pariški restavraciji kot plačilni natarar, »garçon«, gostom in se mu ni niti sanjalo, da bo nekoč svojo ljubljeno glasbo izvrševal kot slaven umetnik. Včasih je zapel v kuhinji kakšno pesmico in tu ga je srečala priložnost. Neki njegovi tovariši, ki so ga slišali, so ga pripravili do tega, da je nastopil včasih na kakšni veselici njihove organizacije. Ob neki takšni priliki ga je potem slišal ravnatelj Komične opere dr. Georges Clément, pa ga je povabil tja, da bi zapel kakšno pesmico. Vprašali so ga, ali se kaj razume na glasbo in ko je zanikal, so se začudili. Potem so ga vprašali, koliko ima mesečnega zaslužka. No, 300 frankov. Tedaj so mu rekli: »Obesite svoj frak plačilnega natararja na klin in vstopite brez skrbi v pevsko šolo Komične opere.« To je bilo lanskega decembra. Od tedaj se je pridno lotil pevskega študija in je pred kratkim nastopil prvič, in sicer kot Mario v »Tosci«. Že v prvem dejanju je moral bisirati, po tretjem pa je bilo občinstvo tako navdušeno, da je moral neprestano spet na oder. Anzani šteje komaj 28 let in lahko reče, da se mu je posrečil eden najdaljših skokov življenja, skok od natararja do opernega zvezdnika.

Japonska policija.

Kakor v večini dežel, je tudi na Japonskem zakon, da mora policija aretirance predati po določenem času rednemu sodišču ali pa jih izpustiti. Kakor v večini dežel, se tudi japonska policija ne drži brezpogojno tega zakona. Oziroma: drži se ga, ampak kako! Rok, da mora predati aretiranca sodišču ali pa ga izpustiti, obsega tam tri dni. Pred kratkim so pa prijeli nekega komunističnega študenta, ki ga v treh dneh nikakor niso mogli »omehčati«, t. j. ni se jim posrečilo, da bi ga v tako skopem času pripravili do priznanja naprtene mu krivde. Torej so ga izpustili, a takoj pred vrati policijskega zaporu so ga znova aretirali, držali so ga spet tri dni v zaporu, ker ga tudi sedaj niso omehčali, so ga ponovno izpustili in ponovno aretirali dva koraka od zaporu itd. Ta procedura se je ponovila petnajstkrat. Šele po 45 dneh so uvideli, da ne bodo dosegli ničesar in so ga izpustili zares.

Od konobara do opernega pjevača.

Novi junaški tenor pariške Komične opere, Jean Anzani, imade za sobom vrlo zanimljivi život. Nije tome dugo, kako je još bio u nekoj pariškoj restavraciji kao konobar »Garçon« i mu se nije niti sanjalo, da bude jednom svoju ljubljenu glazbu izvršavao kao slavni umjetnik. Više puta je zapjevao u kuhinji kakovu pjesmicu i tu su mu bili svi privrženi. Neki njegovi kolegi, koji su ga slušali, su ga nagovorili na to, da nastupi od vremena do vremena na kakovoj zabavici njihove organizacije. U jednoj takovoj priliki ga je slušao ravnatelj Komične opere dr. Georges Clément, te ga je pozvao k sebi, da mu zapjeva kakovu pjesmicu. Upitali su ga, dali se šta razumi u glazbu i kada je zaniijekò su se začudili. Nakon toga su ga pitali koliko imade mjesečno plaće. No, 300 franaka. Tada su mu rekli: »Objesite svoj frak konobara na klin i stupite bez skrbi u pjevačku školu Komične opere.« To je bilo prošle godine u decembru. Od onda se je marljivo primio pjevačkih študija te je pred kratko vrijeme nastupio prvi puta, i to kao Mario u »Tosci«. Već u prvom činu je morao ponavljati, po trećem činu je bilo općinstvo tako oduševljeno da je morao uvijek ponovno na binu. Anzaniju je jedva 28 godina i lahko reče, da mu je uspio jedan od najduljih skokova u život, skok od konobara do opernoga zvezdnika.

Japonska policija.

Kako je u većini zemalja, tako je isto u Japanu zakon, da mora policija uapšenike predati po određenom vremenu rednome sudu ili ih pustiti. Kako u većini drugih zemalja se isto japonska policija ne drži baš toga zakona. Odnosno: drži se ga, ali kako! Rok, da se iz osudjenika mora predati sudu ili da se ga imade pustiti, je tamo 3 dana. Prije kratkog vremena su primili jednog komunističkog študenta, kojega u tri dana nisu nikako mogli »omekšati« t. j. nije im uspjelo, da bi ga u tom vremenu naveli na priznanje osumnjičene mu krivde. Onda su ga pustili, te odmah pred policijskim vratima su ga ponovno uapsili, držali su ga opet tri dana u zatvoru, kako ga ni sada nisu omekšali, su ga ponovno pustili i ponovno uapsili 2 koraka od zatvora i t. d. Ta procedura se je ponovila petnajst puta. Tekar nakon 45 dana su uvidjeli, da nebudu postigli ništa, te su ga konačno uistinu pustili.

Dne 14. septembra 1930

žrebanje srb. Tobačnih srečk in sresk srb. Rdečega križa.**Da ne izgubite pravice do igre in do dobitka, vplačajte takoj****vučenje srb. Duvanskih srečaka i srečaka srb. Crvenog krsta.****Da ne gubite pravo do igre i do zgoditka, uplatite odmah****zaostale obroke.**

**Načrt žrebanja drž. srečk
v Kraljevini Jugoslaviji.**

**Raspored vučenja drž. srečaka
u Kraljevini Jugoslaviji.**

15. januara: Obveznice Srpskog Crvenog krsta
 15. januara: Obveznice Srpske Duhanske srečke
 16. januara: 2½% Obveznice Lutrijske Državne Rente za Ratnu Štetu
 Obveznice Srpske Duhanske Srečke
 15. februara: 2½% Obveznice Lutrijske Državne Rente za Ratnu Štetu
 14. maja: Obveznice Srpskog Crvenog krsta
 14. maja: Obveznice Srpske Duhanske Srečke
 14. septembra: Obveznice Srpskog Crvenog krsta
 14. septembra: Obveznice Srpske Duhanske Srečke

**Pazite na vplačilo dospelega obroka.
če se Vam eventualni**

**dobitek pri žrebanjih, dne
14. septembra 1930**
ne bode mogel izplačati, bo to Vaša
lastna krivda.

**Pazite na platež dospjeloga obroka.
Ako se Vam eventualni**

**dobitak kod vučenja, dne
14. septembra 1930**
ne bode mogo isplatiti, bude to Vaša
vlastita krivica.

„JUGO AUTOMAT“

trgovsko društvo s o. j. Maribor, Aleksandrova c. 11

na Ljubljanskem velesajmu diplomiran.

Se priporoča za nakup najboljših sezijonskih in prepotrebni artiklov.

Odda večjo množino motornih čamev na gorljivi pogon brez nevarnosti kakor tudi večjo množino kopališki novitet po zelo **nizki ceni.**

Sprejemajo se dobri zastopniki, katerim se nudi velik zaslužek.

Se preporuča za kupnja najboljih sezonskih i potrebnih artikla.

Imade večju množino motornih čamaca sa gorvim pogonom bez opasnosti, kao isto večju količinu kupališnih noviteta, po vrlo **niskoj cijeni.**

Primaju se dobri zastupnici, kojima se nudi dobra zarada.